

पुच्छः, पुं, (पुच्छकुत्सितं कथयतीति । कथ गतौ + अच् ।) चण्डालः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
पुच्छः, पुं, (पुच्छकुत्सितं कथयतीति । कथ गतौ + अच् ।) चण्डालः । (स तु निषादात् शूद्रायां जातः । यथा, मनुः । १० । १८ ।
“जातो निषादात् शूद्रायां जाता भवति पुच्छः ॥”)
अधमे, चि । इति मेदिनीशब्दरत्नावली ॥
पुच्छः, स्त्री, कालिका । नीली । इति मेदिनी-शब्दरत्नावली ॥ (पुच्छ + जातौ डीप् । पुच्छ-स्त्रीजातिः । यथा, मनुः । १० । ३८ ।
“चण्डालेन तु सोपाको म्लयसनवृत्तिमान् । पुच्छां जायते पापः सदा सज्जनगर्हितः ॥”)
पुच्छः, पुं, (पुमांसं खनतीति । खन + डः ।) काष्ठ-मूलम् । इत्यमरः । ३ । ५ । १७ ॥ पुच्छल इति ख्यातम् ॥ (अङ्गुर्चादित्वात् स्त्रीवलिङ्गोऽपि ॥ यथा, रघुः । २ । ३९ ।
“सक्ताङ्गुलिः सायकपुच्छ एव चित्राभितारम्भ इवावतस्थे ॥”
मङ्गलाचारः । इति हेमचन्द्रटीका ॥
पुञ्जः, पुं, स्त्री, (पुञ्ज + एषोदरादित्वात् साधुः ।) समूहः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
पुञ्जः, पुं, (पुञ्जं देहसमूहं लाति आदत्ते इति । पुञ्ज + ला + कः ।) आत्मा । इति भूरि-प्रयोगः ॥
पुञ्जवः, पुं, (पुमान् गौः । “गौरतद्धितलुकि ।” ५ । ४ । ६२ । इति टच् ।) वृषः । (यथा, हरिवंशे । ७५ । ४१ ।
“भवता रक्षिता लोका गोलोकश्च महालयम् । यद्वयं पुञ्जवेः सार्धं वज्रमिः प्रसवेस्तथा ॥”)
औषधमेदः । (पुमान् गौरिव मद्रवजाद्याति-श्रयादित्युपमितसमासः ।) उत्तरपदस्थः श्रेष्ठ-वाचकः । इति मेदिनी । वे, ४४ ॥ (यथा, भाग-वते । १ । ६ । ३२ ।
“इति मतिरुपकल्पिता विट्पणा भगवति सात्वतपुञ्जवे विभूषि ॥”)
कथमौषधम् । मञ्जुः । इति राजनिर्घण्टः ॥
पुच्छ, प्रसादे । इत्यमरटीकायां रायमुकुटदृष्ट-धातुः ॥ (स्वं-परं-अकं-सेट् ।)
पुच्छः, पुं, स्त्री, (पुच्छतीति । पुच्छ प्रसादे + अच् ।) लाङ्गूलम् । इत्यमरः । २ । ५ । १० ॥ (यथा, देवी-भागवते । ५ । ७ । १६ ।
“खुरघातेस्तथा देवान् पुच्छस्य भ्रमणेन च । स जघान रुषाविष्टो मङ्गधः परमाद्भुतः ॥”)
पञ्चाङ्गागे, पुं । इति मेदिनी । छि, ५ ॥ (यथा, महाभारते । ७ । ६ । २८ ।
“उल्ला ज्वलन्ती संयामे पुच्छेनाह्वय सर्वशः ॥”)
लोमवलाङ्गुले कलापे च, स्त्री । इत्युणादिकोषः ॥
पुच्छटि, स्त्री, (पुच्छ प्रसादे + भावे क्तिप् । पुच्छ प्रसादं अटतीति । अट गतौ + इन् ।) अङ्गुलि-मोटनम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ आङ्गुलमट-कान इति भाषा ॥

पुच्छदा, स्त्री, (पुच्छमिव ददातीति । दा + कः ।) लक्ष्मणाकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥
पुच्छी, [नृ] पुं, (पुच्छोऽख्यस्येति । पुच्छ + इनिः ।) अकंठचः । इति राजनिर्घण्टः ॥
कुक्कुटः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ लाङ्गूलयुक्ते, चि ॥
पुञ्जः, पुं, (पिञ्जते पिञ्जयतीति वा । पिञ्ज + अच् । एषोदरादित्वात् साधुः ।) समूहः । राशिः । इत्यमरः । २ । ५ । ४२ ॥ (यथा, मार्कण्डेये । ८ । ८२ ।
“यद्यतीतपिपुञ्जश्च श्रवमात्मेरलङ्कृतः ॥”)
पुट, क चूर्णे । भासि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-परं-चूर्णे सकं-भासि अकं-सेट् ।) क, मोटयति । भासि दीप्तौ । इति दुर्गादासः ॥
पुट, त् क संसर्गः । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त-चुरां-परं-सकं-सेट् ।) पुटयति पुष्पं सूत्रेण जनः संखनतीत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥
पुट, शि श्लेधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-कुटां-परं-अकं-सेट् ।) शि, पुटति अपुटीत् पुपोट । श्लेधः सम्बन्धीभावः । इति दुर्गादासः ॥
पुटं, स्त्री, (पुटतीति । पुट संश्लेधे + कः ।) जाती-फलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ उपमध्योभावा-पन्नसंयुक्तमृदादिकपालद्वयरूपौषधपाकपात्रम् । धात्वादिसारणोपयुक्तान् पुटप्रकारानाह रस-प्रदीपे ।
“लोहादेरपुनर्भावस्तद्गुणलं गुणाढ्यता । सलिले तरणश्चापि तस्मिहिः पुटनाह्वयेत् ॥ गम्भीरे विस्तृते कुण्डे द्विहस्ते चतुरस्रके । वनोपलसहस्रेण पूरिते पुटनौषधम् ॥ कोष्ठे रुद्धं प्रयत्नेन गोविष्टोपरि धारयेत् । वनोपलसहस्राहं कोष्ठिकोपरि निःक्षिपेत् ॥ वज्रं विनिःक्षिपेत्तत्र मृदापुटमिति स्मृतम् ॥ कोष्ठं मृषा । गोविष्टा गोइटा । इति महापुटम् ॥ सपादहस्तमानेन कुण्डे निम्ने तथायते । वनोपलसहस्रेण पूर्णमध्ये विधारयेत् ॥ पुटनद्रयसंयुक्तां कोष्ठिकां सुद्रितां सुखे । अधोऽर्हानि करणानि अधोऽन्यपरि निःक्षिपेत् ॥ एतन्नपुटं प्रोक्तं ख्यातं सर्वपुटोत्तमम् ॥ हस्तश्चतुर्विंशत्यङ्गुलप्रमाणः स सपादः तेन त्रिशदङ्गुलप्रमाणेनैवार्थः । अतएवोक्तम् । साधारणो नराङ्गुल्या त्रिशदङ्गुलको गजः ॥ इति गजपुटम् ॥ २ ॥ अरन्निमात्रके कुण्डे पुटं वाराहसुच्यते ॥ ३ ॥ वितस्तिमात्रके खाते कथितं कौकुटं पुटम् । ‘अरन्निस्तु निष्कनिष्ठेन सुद्रिता’ इत्यमरः । २ । ६ । ८६ ॥ निःखतकनिष्ठया सुद्रोपलक्षितो हस्तोऽरन्तिरित्यर्थः । षोडशाङ्गुलके खाते कस्यचित् कौकुटं पुटम् ॥ ४ ॥ यत् पुटं दीयते खाते ह्यष्टसंख्येर्वनोपले । कपोतपुटमेतत् कथितं पुटपण्डितैः ॥ ५ ॥ गोहान्तर्गोखुरचुसं शुष्कचूर्णितगोमयम् । गोवरं तत् समाख्यातं वरिष्ठं रससाधने ॥ बृहद्भास्वस्थितेयैर्नैर्गोवरे दीयते पुटम् ।

तन्नीवरपुटं प्रोक्तं भिषग्भिः स्तुतमस्मत्तत् ॥ ६ ॥
बृहद्भास्वस्थितेयैः पूर्णं मध्ये मृषां विधारयेत् । चित्राणि सुद्रयेद्भास्वं तद्भास्वपुटमुच्यते ॥ ७ ॥
इति भावप्रकाशे पूर्वखण्डे २ भागः ॥
पुटः, पुं, स्त्री, (पुटतीति । पुट श्लेधे + कः ।) अन्ध-खुरः । इति शब्दरत्नावली ॥
पुटः, चि, (पुट + कः ।) आच्छादनम् । पञ्चादि-रक्षितः पुष्पादाधारः । यथा, रघुः । २ । ६५ ।
“दुग्धा पयः पत्रपुटे मदीयं पुष्पोपसृज्यति तमादिदेश ॥”
(यथा च मनौ । ६ । २८ ।
“आमादाह्वय वाञ्छीयादष्टौ आसान् वने वसन् । प्रतियुह्य पुटेनैव प्राणिना सकलेन वा ॥”)
मिथः संश्लेधः । इति मुकुटः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
पुटकं, स्त्री, (पुटवत् कायतीति । कै + कः ।) पद्मम् । इति शब्दरत्नावली ॥ स्वार्थे कप्रत्यये पुटशब्दार्थोऽप्यत्र ॥
पुटकन्दः, पुं, (पुटमिव कन्दो यस्य ।) कोलकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥
पुटकिरी, स्त्री, (पुटकानि सन्त्यजेति । पुटक + “पुष्करादिभ्यो ण्ये” ५ । २ । १३५ । इति इनिः । स्त्रियां डीप् ।) पद्मिनी । पद्मयुक्तदेशः । पद्मसमूहः पद्मलता च । इति हेमचन्द्रः ॥
पुटयीवः, पुं, (पुटमिव ययीवां यस्य ।) गर्गरी । ताम्रकुम्भः । इति मेदिनी । वे, ६१ ॥
पुटपाकः, पुं, (पुटेन पाकः ।) पुटाभ्यन्तरितौ-षधसंयोजनम् । अथ पुटपाकविधिः ।
“पुटपक्वस्य कल्कस्य खरसो गृह्यते यतः । अतस्तु पुटपाकानां युक्तिरचोच्यते मया ॥ पुटपाकस्य पाकोऽर्थं लेपस्याङ्गारवर्णता । लेपश्च द्रुङ्गुलं स्तूले कुर्याद्वाङ्गुलिमात्रकम् ॥ काश्मरीवटजम्बादिपत्रैर्वैद्यनसुत्तमम् । पलमात्रो रसो यावत् कर्षमात्रं मधु क्षिपेत् ॥ कल्कचूर्णद्रवादास्तु देयाः कोलमिता युधैः ॥ अपि च ।
हे विख्ये स्निग्धमांसस्य परं द्रव्यं पलं मतम् । द्रव्यस्य कुड्वोन्मानं सर्वमेकत्र पेययेत् ॥ तदेकत्र समालोष पत्रैः सुपरिवेष्टितम् ॥ पुटपाकविधानेन तत् पक्वा तद्रसं बुधः । तर्पणीकतेन विधिना यथावद्वचारयेत् ॥
हृदिमध्ये निषेधः स्यान्निवसुत्तानप्रायिनः । स्नेहो लेखनश्चैव रोपणश्चेति स त्रिधा ॥ हितः स्निग्धो विरूक्षस्य स्निग्धस्य स तु लेखनः । हृद्यैर्बलार्थं भितरः पित्ताह्नग्न्यवातनुत् ॥ इतरो रोपणः । स्नेहमांसवसामभ्यमेदः स्नाह्वीयधैः कृतः । स्नेहनः पुटपाकः स्याद्वाय्वो दे वाक्प्रते तु सः ॥ वाक्प्रतं क्रीटिकाश्रतम् । जाङ्गलानां यक्ष्मांसैर्लेखनद्रव्यसंयुतैः । कण्ठलोहरजस्ताम्रशङ्खविद्रुमसिन्धुजैः । समुद्रफेनकासीसोतोजदधिमस्तुभिः ।